

[Per Tærsebøl]

Lad mig så sige til alle de mennesker, der er til stede her i dag, både tilhørere og kolleger, at jeg kender adskillige eksempler på kommuner, der er kommet galt af sted, fordi de har været for lemføldige med hensyn til retstilstanden inden for dette område. Jeg har selv været ude for det, og derfor synes jeg egentlig, at det er ganske udmærket, at man her prøver at stramme op, og det er en af grundene til, at Det Konservative Folkeparti kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Peter Brixtofte (V):

På Venstres vegne vil jeg sige, at vi er enige i det, som hr. Per Tærsebøl har udtalt på Det Konservative Folkepartis vegne.

Jeg vil også sige, at vi godt under udvalgsarbejdet vil have undersøgt alle konsekvenser af forslaget, inden vi tager endelig stilling til, om vi vil stemme for.

Rahbæk Møller (SF):

SF er sympatisk indstillet over for forslaget.

Der er ingen tvivl om, at mange kommuner i disse arbejdsløshedstider vil kunne fristes af et projekt, og derfor er det forholdsvis let at spekulere i denne regel.

Vi har naturligvis også med interesse lyttet til, hvad skatteministeren sagde, og vil under udvalgsarbejdet undersøge, hvor meget hold der er i hans advarsler, men umiddelbart vil vi som sagt gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Ebbe Lundgaard (RV):

Då mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne kort fremføre følgende synspunkter fra Det Radikale Venstre:

Lovforslag nr. L 252 om ændring af frigørelsesafgiften er efter Det Radikale Venstres mening ikke et forslag, som bør støttes. Vi er enige med skatteministeren i hans bedømmelse af, hvad konsekvenserne vil kunne være af et sådant forslag, og vi er derfor ikke indstillet på at støtte det.

Forslaget er på den anden side så specielt, at det virker, som om forslagsstillerne har kendskab til nogle enkeltsager, som har affødt det, og vi vil naturligvis derfor, når forslaget kommer i Skatteudvalget, opfordre Fremskridtspartiet til at prøve at få bragt disse enkeltsager frem.

Jeg vil tillade mig at citere fra bemærkningerne:

»Forslagsstillerne finder det ikke rimeligt, at det offentlige skal være økonomisk sikkerhedsnet for en grundejers jordspekulation.«

Vi er helt enige i, at det sandelig ikke lyder rart, men lad os så se, hvad det er for skrækelige sager, der har inspireret Fremskridtspartiet til dette lovinitiativ; det kan ikke være et urimeligt forlangende.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til alle dem, der har støttet forslaget. Fremskridtspartiet er i stand til i udvalget at fremlægge dokumentation – ikke for enkeltsager, men for et landsdækkende problem. Regeringen må være meget opmærksom på, hvad dens enkeltmedlemmer foretager sig den dag, forslaget skal til afstemning, for så vidt jeg kan se, bliver det et meget snævert afstemningsresultat, hvis det kommer til at gå efter, hvad jeg har noteret.

Jeg vil godt sige, at den historiske baggrund for loven om frigørelsesafgift var et forsøg på at beskytte borgerne mod overgreb fra offentlige myndigheder, hvilket naturligvis er rigtigt. Derfor har vi heller ikke i vores forslag ændret den paragraf om tilbagekøbspligt, som handler om de tilfælde, hvor det er det offentlige, der foretager overflytningen fra landzone til byzone. Der skal borgeren stadig væk have ret til at forlange, at kommunen overtager ejendommen til den høje pris, fordi borgeren er uskyldig i overførelsen.

Dette forslag drejer sig kun om de tilfælde, hvor det er borgeren selv, der henvender sig til kommunen og beder om at få et bestemt areal overført til byzone med henblik på salg eller anden anvendelse til en højere værdi og et andet formål, end landzonestatus giver mulighed for.

Vi ved alle her i Tinget, at det var moderne i de vilde 1980'ere – særlig i begyndelsen af dem, hvor både kreditforeninger og den tidligere regering mente, at det gik så godt alt sammen – at man skulle have bycentre i næsten hver landsby og luksussommerhuse i hver sommerhuskommune, for man var ikke så optaget af at overholde og administrere efter reglerne, så de sommerhuse kunne i og for sig lejes ud hele året, og så var der god økonomi i det. Bycentrene kunne afsættes til Bilka og Netto og andre.